

Sognekommune, f. Eks. Roskilde Andelslagteri. Der er en statsansat Dyrslæge, der skal kontrollere Dyrene baade i levende Live og efter Slagtingen. Han kan undersøge de indvendige Organer, han har lært sin Videnskab baade praktisk og teoretisk, kan kontrollere efter en Instruks, og han har en Inspektør over sig. Lad os saa tænke os, at der i et Nabosogn f. Eks. Sengeløse eller Vandløse, hvor man mulig har Sundhedsvedtægt og Kødkontrol, og hvor der er antaget en gammel Dyrslæge, saa skulde han kunne være som en Højesteretsdommer, der maa efterkontrollere Statsdyrlægen og se efter, om hans 2den Klases Stempel er rigtigt, og derfor laver Sengeløse eller Vandløse sig en Sundhedsvedtægt . . . (Afbrydelse) . . . ja vi kunne lige saa godt tage det Eksempel fra Eggen om Kjøbenhavn, Forholdene ere foreslaaede ens for alle Kommuner — saa skal denne Dyrslæge altsaa stilles op som Højesteretsdommer over den statsansatte Dyrslæge. Hvis Ministeren gik med til det, vilde han jo undergrave sin egen Autoritet; det glæder mig derfor, at den højtærede Minister ikke gør det.

Særlig for at imødekomme Købstæderne har man stillet en Bestemmelse i Lovforslagets § 5, hvor det hedder, at det med 2den Klases Stempel forsynede Kød og Flæsk ligeledes uden yderligere Kontrol kan indføres i alle Kommuner, men ere undergivne de Bestemmelser, som vedkommende Kommunes Sundhedsvedtægter maatte fastsætte for Forhandling af Kød, der er stemplet for sin handlingssundt. Det vil med andre Ord sige, at dersom Kjøbenhavns Kommune siger: Det Kød eller Flæsk, der passerer vor Kontrol med 2den Klases Stempel, henvises til særlige Butikker, for at alle kunne vide, hvad de købe, saa skal den selvfølgelig ogsaa have Lov til at henvise 2den Klases stemplet Kød og Flæsk, der kommer ude fra Landet, til disse Butikker. Deri ligger i Virkeligheden den bedste Betryggelse for Kommunen, det er navnlig nødvendigt, naar Videnskabsmændene maa erkende, at de ikke kunne efterkontrollere, naar de ikke kunne se de indvendige Dele. Det er jo hændet, at man her i Kjøbenhavn har kunnet pudse Kontrollen og faa 1ste Klases Stempel paa Hestekød af selvdøde Dyr. Det gik brillant. Og hvorfor? Fordi de ikke kunde undersøge Hjerte og Nyre.

Det næste af de større Hovedprincipper, der fremtræder, er, at det foreslaas, at samtlige Købstæder her i Landet, der

have mere end 2,000 Mennesker, skulle 2 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden ogsaa etablere Kødkontrol. I Betænkningen oplyses det, at af Købstæder og Handelspladser her i Landet, der have 2,000 Mennesker, have 77 Sundhedsvedtægter med Kødkontrol og kun 12 have det ikke endnu. Man har selvfølgelig alligevel været noget betænkelig ved dette Forslag, som nærmest kom frem fra Videnskabsmændenes Side, men man har ment, at naar de 77 hidtil have etableret Kødkontrol og naar der kun var 12 tilbage, medens dog flere af disse have skrevet til Kommissionens Formand, at de ville afvente Kommissionens Forslag, ellers vilde de ogsaa lave en Kødkontrol, og da der ogsaa er Bestemmelser om, at Ministeren kan dispensere fra denne Bestemmelse, hvis der er særlig Grund til ikke at anvende den, saa tror jeg heller ikke at denne Bestemmelse egentlig er utilraadelig.

Saa er der dernæst et Punkt i Loven, som det høje Ting naturligvis ikke vil synes om. Det er, at der foreslaas, at der skal gives Købstæderne Erstatning for det Indtægtstab, deres Kødkontrol vil komme til at lide paa Grund af denne Lovs Ikrafttræden. Det er foreslaaet af Ministeren, at det skal vare i 5 Aar, og det vil jeg ogsaa anbefale, at man for at lette Overgangen skal give Erstatning i 5 Aar, men der skal ingen Erstatning gives, for saa vidt Indtægtstabet ikke er større end 5 pCt. Herved vil saavel Kjøbenhavns Kommune som flere andre mulig faa en aarlig Erstatning; men dertil vil jeg sige, at det bliver ikke alene Købstæderne men ogsaa Landboerne, der faa den. Saaledes blev Odense Eksportslagteri i 1897 købt af Landmænd, der i dyre Domme betalte Kontrolretten, der indbringer dem omkring 50,000 Kr. aarlig, saa vidt jeg husker. Dette Beløb er altsaa Renten af 1 Million, sige de, og skulle vi tabe Kontrolretten, er det altsaa det samme som at tabe 1 Million Kroner. Vi have købt denne Ret, fordi vi have ment, at den Ret, Købstæderne have gennem Sundhedsvedtægten, og som er fastslaaet ved Højesteretsdom af 8de Marts 1892, er en Ret, som ikke saadan kan tages fra os! Noget lignende gælder med Hensyn til Slagelse, hvor der er et privat Slagteri, der har paataget sig Kødkontrollen og Kødleverancen til Byen. Det gælder endvidere Nakskov, hvor et Andelslagteri har gjort det samme. I tre Tilfælde komme vi saaledes til at ramme Landmænd, der enten i Forvejen have købt eller forpagtet denne Ret og derved ikke sat sig i saa faa Udgifter, idet de have